

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРЕДАНИЯ ЗА ХАЙДУТИ В СЛИВЕНСКО

1. ВЪЛЧАН ВОЙВОДА И ТУРЧИНА

Едно време, през турско, имало един Вълчан войвода. Той хайдутувал с четата си из нашия балкан. Намерил го един турчин- Емин ага. Казал му:

- Вълчан войвода, аз ма гнявно догневя на турците, отказах са от вярата си. Дойдох при тебе, хайдутин искам да стана.

Вълчан войвода не му повярвал много и рекъл:

- Прави си смятката ако си шпионен!

Приел го, ходили, хайдутували. Турчина бил много верен на войводата и той го имал веки за един от своите хора, обичал го. Дето ставало нужда някой турчан да убият- провождал все Емин ага пак да му изпита верността.

Едно лято жътварки отивали на Руманя- една чета. Няколко турци бастисали четата- да пленят жътварките и да са гаврят с тях. Туй било между Стара река и Сливен. Нападнали турците жътварките. Едни хванали, други са разбягали. Една от тях, Радка, като бягала и ревяла. Натъкнала се на четата на Вълчан войвода. Чудел са какво да я прави. Рекъл най- сетне:

- Ако си съгласна остана при нас. Ще ни шеташ, ще ни месиш и кърпиш, пък като доди зимата ша та заведем във вашето село или на друго място.

Тя са съгласила и останала при четата. Те през деня ходили да хайдутуват, пък тя през туй време оставала в колибата и им шетала. Хайдутите са я имали като тяхно момиче и всичките треперели над нея- да не ѝ стане нещо лошо.

Добре, ама тоз турчин ударил око на Рада и намислил да са погаври с нея. Една сутрин са престорил на болен и рекъл на войводата:

- Вълчан войвода, днес много ми ѝ лошаво, нека остана в колибата, хем ши наглеждам Радка и дано ми мине.

Войводата нищо лошо не си помислил и го оставил. Хайдутите заминали. Емин ага останал самичек с Радка и взел да я закача. Радка са уплашила, зела